

ПЛАМЕНКО

ШКОЛСКИ ШАМПИОНИ ОСВАЈАЈУ СРБИЈУ

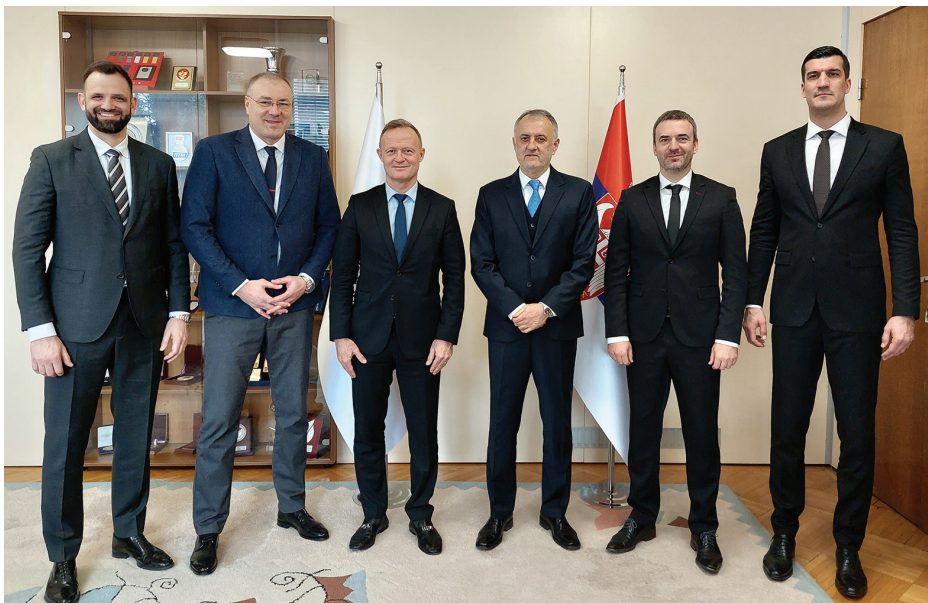
ПОГЛЕД У БУДУЋНОСТ

Министар спорта у Влади Републике Србије Зоран Гајић угостио је делегацију Светске федерације школског спорта (ИСФ) коју су чинили највиши званичници ове спортске организације, председник Лоран Петринк и генерални секретар Хрвоје Чустоња. Састанку су присуствовали и председник Савеза за школски спорт Србије и члан УО ИСФ Жељко Танасковић и чланови кабинета министарства спорта - државни секретар Марко Кешел, посебни саветник министра Дејан Бојовић и шеф кабинета Јован Кнежевић.

Савез школског спорта Србије (СССФ) датира од 1970. године када је основан са циљем промоције спорта омладине у земљи. Од тада, организација је прешла дуг пут пролазећи кроз промене и развој, али циљ је увек био и остао да се створе услови који би младима пружили могућност да развију свој креативни потенцијал у спорту. Од када је српски школски савез ушао у ИСФ породицу, постао је редован домаћин такмичења у календару ИСФ догађаја.

- Школски спорт је приоритет рада Министарства, и не само нашег министарства већ и министарства Просвете. Физичко васпитање млађег и старијег школског узраста је изузетно важно са неколико аспеката - и што се тиче здравља нације, превентиве, правилног развоја личности и тек на крају ту је прављење врхунских спортских резултата и прављење репрезентативаца који треба да освајају медаље на великим такмичењима. Министарство спорта третира спорт као целину, као пирамиду где су интегрални делови - познато је да су интегрални делови физичке културе физичко васпитање спорт и рекреација, и где за све има места. У тој пирамиди прво креће физичко васпитање где је веома важна ставка школски спорт и то такмичење које је јако мотивационо за децу да би се бавили и часовима физичког а и тренинзима у секцијама, у клубовима, те заједно чине физичко васпитање наше школске омладине - објаснио је Министар спорта Зоран Гајић.

У веома конструктивном разговору дошло се до важних закључака везано за правце којим ће тећи даљи развој школског спорта како у Србији тако и на светском нивоу. Министар спорта Гајић и председник ИСФ-а Петринк потписали су меморандум о сарадњи чији је циљ даљи развој и промоција спорта у школама како на националном тако и на међународном нивоу, стварајући повећану свест о спорту и доводећи више младих у спорт од најранијег узраста, а тиме и богатији, потпунији, квалитетнији живот.

Председник ИСФ-а Петринка овом приликом уручио је специјалну плакету захвалности министру спорта Србије Зорану Гајићу.

- ИСФ има пред собом веома садржајну 2023. годину, велика је гужва, јер имамо много догађаја. Током целе година имаћемо пуно догађаја, међу њима је и такмичење у организацији Савеза за школски спорт Србије, Светско првенство у фудзалу, које ће одржати у новембру. Дакле, цела година нам је пуна. Једна од најбољих такмичења нас очекује у Мароку, Светско првенство у фудбалу, следи и У15 Гимназијада у Рио Де Жанеиру, у Бразилу...

ИСФ има велико искуство у организовању спортских догађаја, али и поред тога одлучило смо да додамо још један стуб и да проширимо поруку о значају школског спорта. Идеја је да на ИСФ Академији предају и да је похађају професори физичког, спортисти, тренери...

да им додамо још знања на већ велико знање које имају, да га надоградимо заједно и да му дамо Међународни ниво и за ово смо ангажовали експерте. Министар спорта Србије је доктор спорта на пример и познају спорт у суштину и таква врста експерата може да донесе много професорима физичког.

И то је наш програм, да пружимо додатно едукацију кроз ИСФ Академију. Веома смо мотивисани да у свим земљама развијемо наше активности - рекао је председник ИСФ Лоран Петринка.

Живописно издање књиге 50 година српског школског спорта министру је уручио председник Савеза за школски спорт Србије и члан УО ИСФ Жељко Танасковић.

- Пре свага велика захвалност министру Гајићу и држави Србији на прилици да на једном оваквом састанку као Савез изнесемо шта радимо и представимо наше госте. Био је ово веома конструктиван састанак, представили смо планове, дошли до закључка да је наш Савез изузетно активан као домаћин и учесник на Међународним такмичењима. Покренуло се и питање ИСФ академија, постоји иницијатива да се направи форум који ће се бавити едукацијом наставника физичког васпитања, где би се размењивала искуства...

У овој години нас очекује домаћинство још једног Светског школског првенства, нације, у октобру ћемо бити домаћини такмичења у фудзалу, очекује нас и У15 Гимназијада у Бразилу -

рекао је председник Савеза за школски спорт Србије Жељко Танасковић.

УРЕДНИК: Катарина Синђелић. ПОМОЋНИК УРЕДНИКА: Сања Узрен.
САРАДНИЦИ: Сандра Папић, Сања Сарих, Станислава Петров,
Марија Мијајловић Јовановић, Јелена Кнежевић, Душан Мирковић, Наташа Крушић

ИМПРЕСИУМ

ЈЕСЕН У ЗНАКУ ФУТСАЛА

Београд ће на јесен (од 08. до 17. октобра) бити домаћин Светског школског првенства у фудзалу у конкуренцији средњошколаца, а организатор догађаја је Савез за школски спорт Србије, уз подршку Министарства спорта и града Београда. Овим поводом средином априла у Београд је допутовао председник трехничке комисије за фудзал Луиз Делпин из Бразила.

- Ово је наше осмо светско првенство, и јако смо поносни на ту чињеницу. Делпин је дошао у прво званичну посету и заједно са њим ћемо обићи хале у којима ће се одржати такмичење, такође посетићемо и хотеле у којима ће учесници бити смештени, као и културно историјске локације на којима ћемо организovati Културни дан – објаснио је Томић.

- Дошао сам у Београд како бих проверио како теку припреме за Светско првенство. Београд је у више наврата био домаћин такмичења под окриљем ИСФ и сигуран сам да ће и овог пута све протећи савршено – декао је Делпин.

У улози госта/домаћина ове посете био је Урош Савић, дојучерашњи генерални секретар Савеза за школски спорт Србије, који је сада ангажован у Међународној федерацији за школски спорт на позицији Менаџер пројекта.

Како нас је обавестио Борис Томић, генерални секретар Савеза за школски спорт Србије, ова такмичења уз утакмице имају и "Вече нација", које подразумева организовано представљања држава учесника, где је један дан посебно одвојен да учесници покажу обичаје своје земље, представе националну кухињу, обичаје и културу државе из које долазе.

- Необично ми је да сам после десет година које сам провео у Савезу, сада са друге стране. За овај мој свејеврсни пословни успех заслужна је цела канцеларија, јер смо тимски годинама заједно успешно гурали многе пројекте и организовали велика такмичења – истако је Савић.

САВЕЗА ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ СРБИЈЕ ИСТАКАО КАНДИДАТУРУ ЗА ОРГАНИЗАЦИЈУ СВЕТСКОГ ШКОЛСКОГ ПРВЕНСТВА У ОДБОЈЦИ 2024.

БЕОГРАД ЈЕ СВЕТ

Лепе вести стижу из Брисела, где су одржани састанци Извршног одбора Међународне федерације за школски спорт (ИСФ). Једна од тема била је организација Светског школског првенства у одбојци за средњошколце (дечаци и девојчице) за 2024. Српска делегација је представила свој пројекат организације СП 2024. у Београду, после чега су још две државе које су желеле да се кандидују одустале.

- Наша главна снага су сјајно организовани претходни догађаји у Београду. Као члан Извршног одбора истакао сам да главни град Србије има сјајну инфраструктуру за велика спортска такмичења, од дворана до смештајних капацитета. Причао сам и о великој подршци целокупном спорту од стране председника Александра Вучића и Владе Републике Србије. А сви знају да смо били сјајни домаћини 2016. године када смо организовали Светско првенство, такође у одбојци. Добили смо подршку свих чланова борда и сада нам предстоје састанци у Министарству спорта и добијање сагласности за организацију такмичења од стране Града Београда, ОКС и ССС – истако је Жељко Танасковић.

Треба рећи да је Србија у женској конкуренцији освојила медаље на СП за средњошколце 2022. у Бразилу (Гимназија Бранко Радичевић из Старе Пазове), 2018. у Чешкој (Гимназија Бранко Радичевић из Старе Пазове) и 2016. у Србији (Спортска Гимназија из Београда).

ПОБЕДИ У ГРАДУ ДА БИ БИО НАЈБОЉИ У СРБИЈИ

Врхунац сваке сезоне школских такмичења је свакако Државно првенство. Да би се завредио пласман међу најбољим школама у Србији, неопходно је пре тога победити и на нижим нивоима такмичењима, између осталог и на градском, одакле се потом одлази на окружено, следи међуокружно и на крају као завршни тест долази Републичко првенство. Причу са једног градског првенства у баскету ЗнаЗ, кошарци и одбојци за овај број Пламенка доноси нам Теодора Утвић из Смедеревске гимназије...

Ученице Смедеревске гимназије су убедљивим победама против Медицинско-фармацеутске школе „Света Петка“, у баскету и кошарци (29:08), заузеле прва места и директно се пласирале на окружно такмичење, док је мушка кошаркашка екипа у финалу изгубила од Техничке школе резултатом 45:27 и освојила друго место. Треће место освојила је екипа из Медицинске школе, која је у полуфиналу изгубила од Техничке школе резултатом 44:10.

О конкуренцији, али и целокупном утиску разговарали смо са капитеном наше екипе, Вуканом Бранковићем:

- Била је веома тешка утакмица за нас, јер смо били ослабљени, а ни већина играча из наше школе не тренира кошарку. Због тога смо имали мале шансе да освојимо прво место, али целокупан утисак није лош с обзиром да је наш противник био у најјачем саставу. Сматрам да нам је недостајала жеља за победом, која је била кључна за освајање медаље. Тим који је био конкурент за освајање, Техничка школа, састоји се из јуниора и кадета КК Смедерева. Добро их познајем јер су неки од њих и моји саиграчи из првог тима Смедерева, већином су добри играчи, тренирају заједно и имали су веће шансе за освајање златне медаље“.

Наши момци су заузели треће место у баскету изгубивши од Техничке школе која је у финалу савладала Економско-трговинску школу и освојила златну медаљу. Медицинско-фармацеутска школа „Света Петка“ је у полуфиналу изгубила од Економско-трговинске школе и узела бронзану медаљу.

У ОШ „Свети Сава“, одржано је градско такмичење у одбојци за средње школе, у мушкој и женској категорији, а нашу школу су представљале обе екипе. Девојке су се убедљивом победом у полуфиналу против Економско-трговинске школе пласирале у финале и победиле школу „Деспот Ђурађ“ у сетовима 2:1 и пласирале се на окружно такмичење.

Момци су се упорно борили, међутим, остали су без медаље поразом против Економско-трговинске школе. Прво место у мушкој конкуренцији је освојила Техничка школа, друго Економско-трговинска школа, а треће Медицинско-фармацеутска школа „Света Петка“.

О конкуренцији, али и целокупном утиску разговарали смо са капитенима наших екипа, Олгом Милошевић 4/2 и Илић Јованом 4/2.

У финалној утакмици која се играла последња, због пада концентрације, умора смо и изгубиле први сет. Касније смо се више концентрисале на изру и добиле други и трећи сет убедљивим резултатом.

Могу да кажем да су се девојке против којих смо играле стварно бориле и било нам је занимљиво да играмо против њих. Пораз као што сам и рекла, велики умор због прве утакмице где смо дале све од себе и пад концентрације, али жеља да прођемо у следећу фазу такмичења је била већа, и самим тим смо доказале да можемо и да треба да будемо прве – истакла је Олга Милошевић.

- Данашњу утакмицу приписујем себи као ново искуство наравно, без обзира на пораз, увек се из грешака и пораза може извући неко ново знање и како лични, тако и напредак целе екипе. Нашу екипу нису чинили одбојкаши у већини, већ сви дечаки који су желели да се опробају као одбојкаши, с обзиром на то, било нам је драго што смо успели да оформимо екипу и учествујемо, а резултат који смо постигли уопште није лош, шта више, мало нам је фалило за победу. Очекивања нам нису била велика, али су итекако надмашена што је мишљење целе екипе. Као капитен и одбојкаш задовољан сам својом екипом и похвалио бих сваког из екипе што су се храбро борили против других екипа које су чинили одбојкаши већином. Све у свему истина је да увек може боље, ово што смо постигли је свакако успех, а било је и занимљиво дружити се са свим такмичарима. Пораз приписујемо искључиво нама, као екипи, због грешака које нисмо смели да допустимо себи, али наравно сада смо из њих научили и стекли искуство за наредне године, срећа је била на страни друге екипе, али битан је труд и међусобна подршка – рекла је Јована Илић.

Теодора Утвић
Смедеревска гимназија

НАШЕ СПОРТСКО СРЦЕ

Овогодишње такмичење у рукомету нам је донело пуно променљиве среће: неком мање, а неком више. У сали Спортског центра у Младеновцу и ове године такмичиле су се екипе старијих разреда основних школа наше општине. Као и увек ученици наше ОШ „Милица Милошевић“ учествовали су у пуном саставу и трудили се да се име Јагњила и Рабровца с поносом изговара.

Екипе дечака као и екипе девојчица показале су да ми јесмо мала школа, али да имамо велико спортско срце. У жестокој конкуренцији градских школа које су вишеструко бројније од наше потрудили смо се да негујући спортску и фер игру задамо главобоље противницима. Поносно треће место заузеле су три наше екипе: ученице седмог и осмог разреда, ученици седмог и осмог разреда као и ученице петог и шестог разреда. Давид Стеванаовић, наставник физичког и школски тренер, рекао је да су сви остварили завидне резултате јер су имали тешке противнике.

О важности спорта разговарали смо са школским педагогом Снежаном Стојановић.

- У ери дигитализације наша деца све више времена проводе у својим домовима, испред рачунара, таблета, на телефонима и друштвеним мрежама и разноразним апликацијама, уместо да време проводе напољу, на свежем ваздуху, дружећи се са вршњацима и бавећи се спортом. Физичка активност и спорт подстичу одговорно социјално понашање код деце, бољи школски успех, усвајање моралних вредности и навике здравог живота. Латинска пословица «У здравом телу, здрав дух», најбоље илуструје добробити које деца и млади могу имати од бављења спортом. Кроз спорт деца развијају самосталност, лакше склапају пријатељства и побољшавају способност концентрације. Учествовање у спорту, а посебно у тимским спортовима, младе учи тимском раду, лидерству, самодисциплини, одговорности, толеранцији. Спорт утиче на развој вештине савладавања различитих препрека, учи их истрајности, поштовању ауторитета, развија радне навике, јача њихов карактер, самопоштовање и самопоуздање - објаснила нам је Снежана.

Значи, какав год резултат да остварујемо не смемо да заборавимо важност бављења спортом. С нестрпљењем чекамо нове победе!

Теодора Богдановић, Викторија Поповић, Марија Ивановић,
Анка Миловановић, Михаило Миловановић
ОШ „Милица Милошевић“, Јагњило - Младеновац

Наши сребрни момци

У уторак, 21. 03. 2023. године у Спортској хали у Врању одржало се Окружно такмичење у фудзалу за ученике основних школа на коме су учествовали су и ученици наше школе. Такмичење је почело у 9 часова и било је веома узбудљиво.

Прву утакмицу играле су екипе основних школа из Владичиног Хана и Левосоја. Завршена је убедљивом победом Ханчана 7:0. Наредну утакмицу играли су ученици наше школе против својих другова из Сурдулице. Наши „Вуковци“ су победили резултатом 5:4 и тиме изборили пролаз у финале!

Нажалост, наши момци су у финалу изгубили од Ханчана резултатом 3:0 и тако заузели друго место. Том приликом, наставник физичког и здравственог васпитања, Бранимир Стошић, изјавио је да су наши ученици имали много више шанси, али лопта, једноставно, није хтела у гол!

Честитамо победницима и свим учесницима овог такмичења који су показали спортски дух, фер плеј и оставили срце на терену!

Инес Милић 7/3
Наставница: Милена Стефановић
ОШ „Вук Караџић“, Врање

ДЕСЕТКА ЗА УЧЕСНИКЕ, НАСТАВНИКЕ И ПУБЛИКУ

У ОШ „Јован Јовановић Змај“ први пут је одржано окружно такмичење у фудбалу, 23. марта 2023. године. Наша школа је имала једну мушку екипу коју су представљали дечаки из седмог и осмог разреда. Поред наше школе, представнике на такмичењу имале су и школе из нашег округа и то из Кањиже, Мола, Трешњевца, Аде, Кикинде и Чоке. Прва утакмица одиграна је између домаћина такмичења и основне школе из Кањиже, а завршила се победом домаћина са резултатом 2:1.

Друга утакмица одиграна је између Аде и Кикинде са резултатом 1:1, али је Кикиндјани победили на пеналима 3:2. Полуфинална утакмица одиграна је између Чоке и Кнежевца и опет су домаћини славили победу резултатом 4:0. Мушка екипа наше школе однела је победу на овогодишњем окружном такмичењу победивши екипу из Кикинде резултатом 2:1.

Победници такмичења и њихови наставници физичког и здравственог васпитања били су расположени да нам дају изјаву и пренесу утиске са одиграних утакмица. Голман победничке екипе у мушкој категорији, ученик осмог разреда основне школе „Јован Јовановић Змај“ Нови Кнежевац, Филип Радаковић, изјавио је: „Утакмица је била феноменална. Играчи су били вредни, а такође и публика, која је све време навијала.“

Наставник физичког васпитања и вођа екипе ОШ „Јован Јовановић Змај“ Ненад Ђурин истакао је:

„Лепи су нам утисци, пошто смо се пласирали на међуокружно такмичење. Имали смо три утакмице, прво смо играли против Кањиже и победили смо 2:1, а онда смо у полуфиналу победили наше вршњаке из Чоке резултатом 4:0. У великом финалу победили смо другаре из Кикинде после преокрета на полувремену. Због тога смо имали мале шансе да освојимо прво место, али У женској конкуренцији имали смо укупно четири екипе и то су биле школе из Мола, Чоке, Трешњевца и Кикинде. Екипе основне школе из Мола и Чоке су се пласирале у финале такмичења. Регуларни део меча се завршио резултатом 1:1, а затим је на пеналима победила Чока резултатом 3:2. На овогодишњем окружном такмичењу снаге су одмериле и екипе средњих школа из Новог Кнежевца, Кањиже, Кикинде и Сенте. Финална утакмица одиграна је између екипа из Новог Кнежевца и Кикинде. Домаћини су освојили прво место резултатом 3:1 и тиме су Новокнежевчани освојили пласман на међуокружно такмичење у обе категорије-основних и средњих школа!

У великом финалу победили смо другаре из Кикинде после преокрета на полувремену. Резултат је био 1:0 за Кикинду и ми смо успели да преокренемо резултат и победимо 2:1. Не бих истицао појединачно играче, фудбал је екипни спорт и мислим да су се сви борили, тако да је екипа победила.“

Капитен женске победничке екипе из Чоке истакла је да су се многе припремале за ово такмичење, на часовима физичког васпитања и ван школе, те им је изузетно задовољство што су данас успеле да дођу до првог места. Претходне године су изгубиле у финалу од ове екипе, те је задовољство још веће.

Публика је такође дала свој допринос, гласно навијајући током свих утакмица. Вође екипа и играчи су били веома задовољни игром и организацијом самог такмичења, те је све протекло у фер-плеј игри. Новокнежевчани су се показали као искусни играчи и добри домаћини. Према речима играча, нису се много спремали за ово такмичење, али су свакако показали своју вештину.

Бојана Вуковић, Олег Нецков, Огњен Аксентијевић,
Тадија Малек, Нина Малешевић, Уна Јолић,
Саша Бибић, Јована Рице, Нина Рајић
ОШ „Јован Јовановић Змај“ Нови Кнежевац

ЗЛАТО НА СРЕБРНОМ ЈЕЗЕРУ

У понедељак и уторак, 6. и 7. марта ове године одржано је Државно првенство у кошарци за основне школе на коме су снаге одмериле најбоље екипе из свих делова наше земље. Ученици су два дана провели на Сребрном језеру, где су имали прилику да се међусобно упознају и друже, али и такмиче. Најбољи су били ученици из Основне школе Ђорђе Крстић, из Београда, који су освојили прво место победивши ученике из Основне школе Вук Караџић, из Чачка, резултатом 36:35. Трећепласирана је била Основна школа Светозар Милетић, из Земуна.

Сезона школских државних првенстава увелико траје. Већину такмичења у екипним спортовима ове године гледамо на Сребрном језеру. А управо тамо су били вредни ђаци репортери из средње школе „Милоје Васић“ из Великог Градишта.

У нашој школи се годинама негује новинарска традиција. Међутим, ове године је она знатно унапређена активностима секције Ђак репортер. Предност коју смо ми добили и достојно искористили јесте та што су се скоро сва републичка такмичења одвијала на Сребрном језеру које се налази на пар километара од нашег града – Великог Градишта.

На Сребрном језеру се већ дуги низ година окупљају спортисти, како из наше земље тако и из иностранства, од оних најмлађих па све до старијих. Нова спортска хала, саграђена пре пар година, јесте место одигравања спортских дешавања.

Одмах затим дошло је на ред такмичење за средњошколце. Прваци Србије су ученици Економске средње школе „Боса Милићевић“ из Суботице. Друго и треће место су заузеле екипе XIV гимназије из Београда и гимназија „Светозар Марковић“ из Ниша. Потом, 15. марта 2023. године је одржано републичко такмичење у баскету 3 на 3.

Следеће такмичење које је наша екипа испратила одиграло се 28. марта на коме су се такмичиле мушке екипе основних школа у одбојци. Победници су ученици ОШ „Карађорђе“ из Тополе. Такмичење средњих школа у одбојци за мушке екипе одржано је 30. марта 2023. године. Победник је Пожаревачка гимназија.

Због тога смо имали мале шансе да освојимо прво место, али У Мало је рећи да су сви професори и ученици били задовољни атмосфером и организацијом. Учесници су били смештени у хотелу „Сребрно језеро“ на самој обали језера. Неке екипе су подржали и други ученици из њихових школа који су се организовали да дођу и навијају за своје представнике.

Ми као становници Великог Градишта смо такође поносни што је све протекло у најбољем реду. Драго нам је да су се ученици лепо провели и дружили, али и уживали у лепоти језера и околине. Надамо се да ће Савез за школски спорт Србије наставити да сарађује са спортским центром Велико Градиште. Као што би наше старије, искусније колеге рекле: „спортски поздрав!“

МЛАДА ПЛИВАЧИЦА УНА МУТАВЦИЋ ИЗ ОШ „17. ОКТОБАР“ НЕ КРИЈЕ СВОЈУ АМБИЦИЈУ

ЖЕЛИМ ДА ПЛИВАМ ЗА СРБИЈУ

Да би оставарила свој циљ, деца су спремна и на то да свакодневно прелазе више десетина километара да би стигла на тренинг. Усклађују своје обавезе са школским. Такмиче се за своје клубове. Дају свој максимум. Труде се и раде на себи. Кад се такмиче за школу, тада су најсрећнија. Наш саговорник је Уна Мутавцић, ученица седмог разреда из Јагодине - и она је једно такво дете.

- Зovem се Уна Мутавцић и имам 14 година. Идем у ОШ „17. октобар“ у Јагодини и тренирам пливање.

Ове године Уна је остварила велики успех на Републичком такмичењу у пливању.

- Републичко такмичење одржало се у Нишу. Пливала сам 50 метара леђно и освојила сам треће место. Очекивала сам успех зато што се за такмичења припремам дуго и сваког дана имам захтевне тренинге. Такође, учешћа на другим такмичењима су ми помогла да остварим овај резултат. Конкуренција је била јака и задовољна сам својим успехом. - напоменула је Уна.

Није ово био први пут да она наступа за своју школу.

- Већ сам се такмичила. На такмичења идем од трећег разреда. Сваке године сам била прва на општинском и окружном, а ове године сам остварила резултат и на републичком такмичењу - објаснила је Уна.

Наша школска другарица открила нам је и кад и како јој се родила љубав према пливању.

- Пливам од своје осме године. Почела сам као непливач да бих научила да пливам, а онда се родила и љубав према том спорту - каже Уна.

Она већ има успехе које истиче као своје највеће.

- Сваки пут кад испливам лични рекорд поносна сам на себе. Можда бих издвојила такмичење у Бања Луци јер ми је то било прво такмичење ван Србије и тада сам освојила једну сребрну и три бронзане медаље. Било је ту још много такмичења ван Србије на која нисам ишла из финансијских разлога јер самим тим што путујем у други град на тренинг, то представља финансијски проблем - открива Уна.

Наравно, прави је изазов и ускладити школу са тренинзима,

- Веома ми је напорно јер сваког дана путујем из Јагодине у Параћин, викендом покушавам да завршим све обавезе за школу, али често сам на такмичењима.

Уна не крије свој сан.

- Тренутно се трудим да постигнем норме за улазак у репрезентацију, а волела бих једног дана и да представљам Србију на неком већем такмичењу.

Уна ће наставити да ниже своје успехе јер је њен циљ јасан - улазак у репрезентацију Србије. Желимо јој много среће!

Јана Јовановић
ОШ „Ђура Јакшић“ Ћуприја

УЛОГА ТРЕНЕРА ЈЕ КЉУЧНА

Снежана Пајкић, потпредседник Атлетског Савеза Србије, директор Савеза атлетских талената Србије, атлетска легенда на просторима бивше Југославије и Србије. У јуниорским и сениорским атлетским такмичењима на 1500м од 1986. па све до 1999. године низала је највеће успехе. Рођена у Ћуприји, детињство и младост провела је у свом родном граду, где је изградила и своју шампионску спортску каријеру. Похађала је основну школи „Вук Караџић“.

Коју медаљу сматрате најважнијом у каријери?

- Има их више. То су два злата са Европског јуниорског првенства, сребро и бронза са Светског јуниорског првенства, сребро са Медитеранских игара и, наравно, круна моје каријере, злато са Европског сениорског првенства.

Коју трку памтите као најтежу и највећи изазов?

- Најтежа трка ми је била одбрана европског јуниорског злата 1989. године. Била ми је тешка и захтевна јер је била у нашој држави, а поред тога имала сам и додатно отежање јер сам месец дана пре тога имала богиње.

Ваш почетак бављења спортом везује се за име Александра Аце Петровића, још једне велике спортске легенде нашег града. Како је дошло до ваше сарадње?

- Професор Петровић је предавао географију у мојој школи „Вук Караџић“. Била сам друга на школском кросу, а пошто је већ био прослављени тренер, и мене је позвао да се бавим атлетиком.

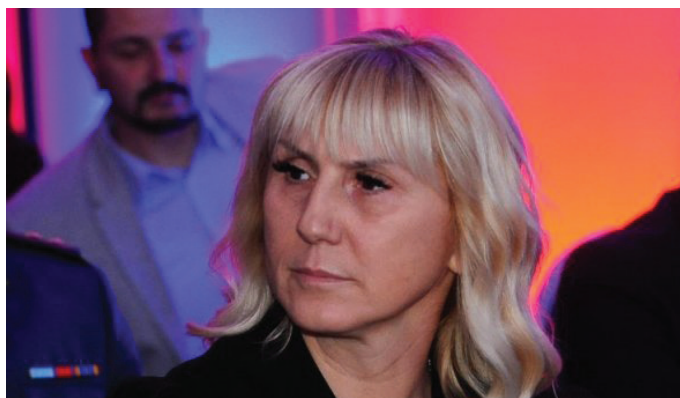
Колико је важна подршка тренера и породице за успех у спорту?

- Од огромног је значаја подршка породице, али не претерано мешање у тренерски посао, што је, нажалост, учестало у данашње време. Сав свој успех дугујем свом тренеру који је увек знао да у датом тренутку препозна како моје врлине, тако и мане. Имала сам пуно поверење у свог тренера.

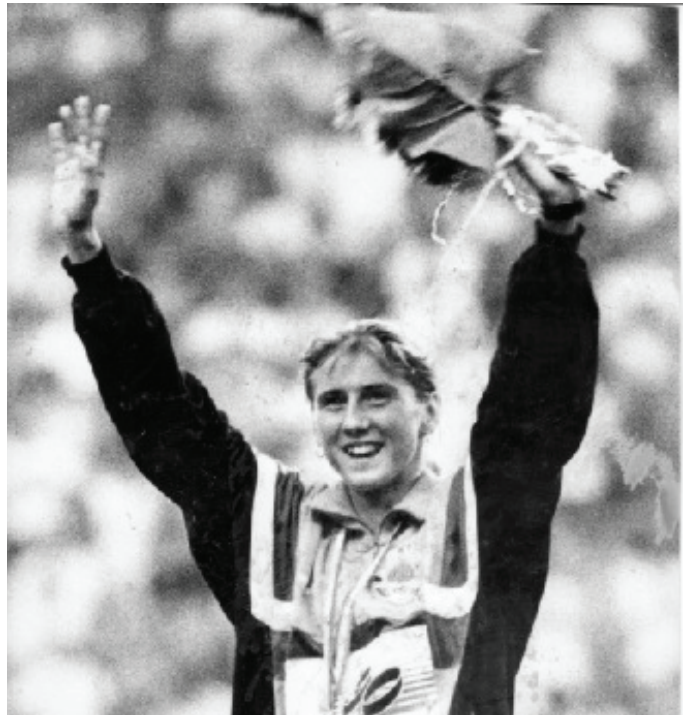
Да ли је тачна анегдота да је бивши хрватски председник Фрањо Туђман био одушељен вашим успехом у Сплиту 1990. године и да вам је понудио и хеликоптер да се вратите са тренером кући?

- Тачно је. Професор Петровић, међутим, је имао страх од летења, тако да смо се аутом довели у Ћуприју.

„НИСАМ НИ САЊАЛА ДА ЋУ ОСТВАРИТИ УСПЕХ ПО КОМЕ САМ И ДАНАС ПОЗНАТА“

„ВИШЕ ВРЕМЕНА САМ ПРОВЕЛА НА ПРИПРЕМАМА И ТАКМИЧЕЊИМА, НЕГО КОД КУЋЕ С ПОРОДИЦОМ“

Која је тајна успеха у спорту? Шта бисте препоручили младим атлетичарима?

- Једина тајна је велики рад уз доста одрицања у свим сферама живота, више времена сам провела на припремама и такмичењима, него код куће с породицом. Будућим шампионима бих поручила да вредно тренирају, слушају тренера, буду стрпљиви у постизању успеха, јер се ништа не постиже преко ноћи, трновит је пут до шампиона. Да буду марљиви ђаци, јер се живот наставља и после бављења спортом.

Да ли сте као дете веровали и сањали да ћете бити успешни спортиста и олимпијац?

- Потичем из спортске породице, отац и стриц су тренирали фудбал, мајка рукомет, али никад нисам ни сањала да ћу остварити успех по коме сам и данас позната.

Какав сте били ђак и да ли вас је атлетика занимала од раног детињства?

- Била сам одличан ђак, захваљујући наставницима који су имали разумевања за моја честа одсуствовања из школе и излазили ми у сусрет приликом одговарања, али зато сам и ја на одличан начин представљала своју школу и град. Пошто је Ћуприја била одувек атлетски град, моји узори су били Вера Николић и Драган Здравковић, тако да се некако и подразумевало да ћу се бавити атлетиком.

„АКО МОЖЕШ, ПОМОЗИ, АКО НЕ, НЕМОЈ ОДМАГАТИ НИКОМЕ“

Који је ваш животни мото?

- Мој мото, којим се и сад водим, јесте бити свој и позитиван, веровати у оно што радиш, радити најбоље што знаш и умиш, награда ће свакако доћи. Ако можеш, помози, ако не, немој одмагати никоме.

Верујете ли да ће се успех, који сте ви постигли, поновити у Ћуприји?

- Искрено верујем да ће Ћуприја дочекивати и славити шампионе, јер верујем у тим и рад Драгана Здравковића, уз подршку града, Спортског и Атлетског савеза Србије писаће се још о малој Ћуприји, али великој на атлетској мани.

Ема Ђокић 8/3
ОШ „Ђура Јакшић“ Ћуприја

ДАН КАДА ЈЕ КЈО ВИДЕЛА СНЕГ

Наша школа била је домаћин једном специјалном госту са друге стране света. Ради се о ученици на размени Кјо, љупкој девојци из Џакарте, главног града Индонезије, чије пуно име гласи: Асако Садира Прабово Кјо. Сви су се потрудили да јој боравак у нашем граду и школи буде што пријатнији. Такође, жеља нам је била да се она што више упозна с културом и обичајима наше земље. Најпре смо је информисали о историји Ћуприје, посетивши градски Музеј Хореум Марги.

У њену част ученици Гимназије и Медицинске школе у Ћуприји припремили су приредбу, где је Кјо могла да се упозна са нашом традицијом, музиком и фолклором. Она је, такође, извела индонезански традиционални плес „мандао“. Желела је да своју домовину, обичаје и културу приближи нашим ученицима на што лепши и интересантнији начин.

Њен домаћин је било одељење 1/2, а о њеном боравку у Ћуприји старала се породица ученика Марка Младеновића. Имала је прилику да посети и друга одељења и да открије бар мало како је бити средњошколац у Србији. Кјо је током свог боравка пробала многа наша национална јела, а посебно јој се допала плескавица (похвалила је и сарму, ајвар и ћевапе...).

Дефинитивно, њен највећи утисак и оно што ће памтити до краја живота јесте снег који је Кјо видела први пут у Ћуприји. По речима наше гошће, понеће најлепше успомене из Гимназије.

Кјо ће свима нама остати у лепом сећању. Поносни смо кад имамо прилику да угостимо ученике из разних крајева света. Ове године, подсетимо се, наша школа је била домаћин ученицима и из Турске и Литваније. Упознајући децу из целог света, сви много учимо – то су сусрети који мењају свет.

ЈКатарина Милосављевић 1/2
Гимназија у Ћуприји

ЗА ЧИСТИЈУ ПЛАНЕТУ

Пролећно чишћење не треба да подразумева само сређивање нашег личног животног простора, гардеробера, дворишта...већ треба о њему размишљати и глобално, као о акцији којом може да се очисти и наша планета. Баш тако размишљају ученици основне школе „Ђура Јакшић“ из Ћуприје који су организовали су еколошку акцију са наставницом биологије Аном Миленковић.

Задатак је био да се очисти школски простор, да се акција фотографише и да се преко друштвених мрежа апелује на све ученике, родитеље и суграђане. Циљ је подизање еколошке свести још од малих ногу код деце, а и уједно била је и то одлична припрема за Тематски дан – Дан планете Земље, који је обележен 22. априла.

Сваке године се земљиште у школском дворишту припрема за садњу новог дрвећа. На часовима Чуvara природе један од пројеката је и озељењавање школског дворишта. С обзиром на да се тај део дворишта налази крај реке и уз градско шеталиште, овом садњом се утиче и на побољшање естетског изгледа школе.

То је само једна од акција у низу које се спроводе сваке године кроз разне активности еколошке секције школе. Очување планете Земље је наш задатак коме се учимо од малих ногу. Мото наше акције био је “Малим корацима за чистију планету”.

Петра Ломбауер 6/1
ОШ „Ђура Јакшић“ Ћуприја

МАЛИ КОРАК ЗА БОЉУ ПЛАНЕТУ

Увелико смо сведоци климатских промена. Свесни смо њихових лоших утицаја на опстанак наше планете. Лош утицај огледа се у квалитету воде, ваздуха и земљишта. На срећу, постоје људи који се боре и желе да реше проблем глобалног загревања и загађења планете Земље.

Када је закорачио на Месец, Нил Армстронг је рекао: „Ово је мали корак за човека, а велики за човечанство“. Тако је и наша школа, основна школа „Мора Карољ“ из Сајана следила ову мисао и учинила један мали корак којим смо учинили нашу планету лепшом.

У нашој школи се реализује секција „Чувари природе“, коју организује наставница биологије Анита Будаи Ђемант. Она је својим радом и искуством успела да код ученика подигне свест о климатским променама. Организовала је многобројне радионице и предавања на којима су ученици научили како да саде цвеће, дрвеће, како да праве кућице за птице, научили су да праве украсе од рециклираног материјала....

У новембру смо били учесници квиза „Покажи свету како чувамо планету“, који је организовао Покрет горана Кикинде. Као награду за учествовање у квизу добили смо три саднице тује које су посадили чланови секције и оне сада заједно са другим зеленилом красе школско двориште.

Негујемо такмичарски дух и веома радо учествујемо и на пројектима, а један од тих на којима смо учествовали и однели престижне награде, био је пројекат „Енергија свуда око нас“. У оквиру овог пројекта била су расписана три конкурса: ликовни, литерарни и мултимедијски. Ученица седмог разреда Тинде Урбан је освојила прво место на ликовном конкурс, а Петра Ковач, ученица осмог разреда, освојила је две награде: друго место на литерарном конкурс са песмом „Песма о ваздуху“ и друго место на мултимедијском конкурс.

У наредном периоду учинићемо још више како бисмо учинили нашу планету зеленијом. Научићемо млађе генерације да следе наш пример.

Дарина Француски
ОШ „Мора Карољ“, Сајан

ОРГАНИЗОВАЊЕ БРОЈНИХ ХУМАНИТАРНИХ АКЦИЈА ЈЕ СВАКОДНЕВНИЦА УЧЕНИКА ИЗ ЋУПРИЈЕ

ДЕЦА ЗА ПРИМЕР

У ОШ „Ђура Јакшић“ ученици се од малих ногу уче да буду хумани. Сваке године организује се више акција за помоћ угроженој деци и породицама. Сакупљају се књиге, одећа, школски прибор...

Оно што нашу школу чини препознатљивом јесте традиционални Ускршњи базар, који се организује од 2013. године. То је продаја хуманитарног карактера, а сва сакупљена средства су намењена тешко болесној деци.

Ове године наша школа је организовала и Божићни базар где су нам се придружиле и друге институције, вртићи и Центар за социјални рад. Сакупљено је преко 150.000 динара кроз продају ручно направљених предмета од најразличитијих материјала.

Пре тога се организују радионице у школи на које се родитељи радо одазивају. Осим дружења, креативности и маште, развија се предузетнички дух код деце, али највише хуманост.

Нама је драго што је наша школа дала идеју другим школама, те су и оне почеле да организују сличне активности. Ове године било је више хуманитарних акција у Ћуприји. Поменућемо Школу за музичке таленте у Ћуприји која сваке године организује хуманитарне концерте, а недавно и хуманитарну акцију „Срце нема цену“, пројекат професорке Весне Антић и њених ученика осмишљен као казивање поезије Десанке Максимовић, цитата Душка Радовића и позоришну представу „Госпођа министарка“ Бранислава Нушића, где је сав приход био намењен лечењу болесног дечака из околине Ћуприје.

Јана Јовановић 8/3
ОШ „Ђура Јакшић“ Ћуприја

ПОВРАТАК НАПИСАНИХ

После пар година паузе, због епидемиолошке ситуације, ученици и професори Гимназије су, традиционално, посетили Међународни сајам књига у Београду, 65. по реду. Накупили смо позитивну енергију, прибавили потребне књиге и уживали. Подсећамо да се ова регионално највећа манифестација посвећена књизи бави промоцијом књижевног стваралаштва и образовања, културном разменом са иностранством и покретањем актуелних књижевних и друштвених питања. Неформално познат као празник књиге, Сајам књига сваке године угости најзначајније домаће и бројне иностране писце и издаваче, који представљају своја стара издања и актуелну продукцију.

Важно обележје Сајма књига је богат пратећи програм. Кроз бројне промоције, презентације, предавања, округле столове и трибине, стручној и широкој публици учесници представљају низ тема важних за књижевност, издаваштво и културу.

Ове године Сајам књига је посетило више од 180.000 љубитеља књиге, међу којима смо, на нашу велику радост, били и ми!

ПЕТ ШКОЛА СА ТЕРИТОРИЈЕ НОВОГ САДА УЧЕСТВОВАЛО ЈЕ НА ОПШТИНСКОМ ТАКМИЧЕЊУ У РУКОМЕТУ

СЈАЈАН ДАН ЗА КАЋ

Општинско такмичење у рукомету за девојчице одржано је у Новом Саду у четвртак, 23. марта 2023. године. Пет школа са територије Града Новог Сада су присуствовале са својим најбољим тимовима, а жребањем су добијени следећи такмичарски бројеви:

1. ОШ "Петефи Шандор", 2. ОШ "Ђура Јакшић", 3. ОШ "Прва Војвођанска Бригада", 4. ОШ "Вук Караџић", 5. ОШ "Коста Трифковић".

Нашу рукометну екипу девојчица чиниле су:

Слеччевић Ана, Милановић Сара, Милановић Маша, Вуков Теодора, Калаџија Слађана, Девић Марина, Хусеиновић Маша, Човић Дуња, Фоњга Јана, Божић Анђела и Веркић Леена.

Честитке девојкама!

У првој утакмици програма за пласман у полуфинале бориле су се девојчице ОШ "Петефи Шандор" и ОШ "Ђура Јакшић". Наше девојчице су биле успешније резултатом 11:18.

У првој полуфиналној утакмици између ОШ "Вук Караџић" и ОШ "Коста Трифковић" остварен је резултат 12:9.

У другој полуфиналној утакмици између ОШ "Ђура Јакшић" и ОШ "Прва војвођанска бригада" наше девојке су лагано дошле до победе од 15:0.

Победници ове две утакмице су на овај начин оствариле пласман на окружно такмичење. У утакмици за треће место ОШ „Коста Трифковић“ - ОШ "Прва војвођанска бригада" 3:8.

И на самом крају у финалној утакмици још једанпут су биле боље од ривалки из ОШ "Вук Караџић" резултатом 13:10.

Неда Голић
Јана Милић
ОШ "Ђура Јакшић" Каћ

НОВА ГЕНЕРАЦИЈА, СТАРИ ПРОБЛЕМИ

„Обузетост друштвеним мрежама нас доводи до још једног проблема. Губимо концентрацију. Немамо фокус на одређене ствари јер нам мисли лутају на све стране“

Одрасли имају много већу одговорност, па животе деце (наше животе) сматрају безбрижнима. Поред своје проблеме са нама и закључују да су њихови проблеми и њихове бриге много веће и озбиљније. Из нашег, дечијег угла, то није тако. Можда је то зато што нисмо на својој кожи осетили проблеме одраслих, а можда и није. То не знамо. Али знамо да из наше перспективе, наши проблеми делују много тежи него из очију старијих. Једноставно их тако доживљавамо. Неки би рекли да је то можда јер деца у нашем узрасту већ спадају у тинејџере. То значи да смо у пубертету, и да су све наше емоције утростручене. Неки се не би сложили са тиме. **Како год било, проблеми су ту. И уместо што се питамо зашто су ту, паметније би било да мислимо како да ту не буду више.**

Већину проблема наше генерације заправо стварају промене расположења за које су одговорни хормони. Ако нам је нешто смешно, умиремо од смеха, а ако смо тужни, цео свет нам се руши пред очима.

Тако настају и проблеми у школи. Школа је место препуно деце, а свако од те деце осећа нешто друго. И наставници примећују промене у понашању ученика. Некада су се сви дивно слагали, а сада не могу да пређу преко неких ситница. Свађају се око глупости које одраслима ништа не значе, али деца због тих ситница могу да пролију много суза.

И сузе су учесталије. Можда примећујете да када повисите тон на баше дете (а сада чешће имате разлога за то) очи детета се пуне сузама. Њима је много теже када вичете на њих него што ви можете да замислите. Вероватно мислите да вашег тинејџера није брига за то што му ви говорите, али знајте да смо ми врло осећајни у овом периоду, и све схватамо много озбиљније него што јесте.

А када смо у друштву, та озбиљност потпуно нестане. Када неко од наших пријатеља почне да се смеје или каже неку фору, ми не можемо да престанемо да се смејемо. Тај смех је толико заразан и неконтролисан да понекад и нама делује чудно. Чак и ако нам нешто није смешно, тада то постане смешније и од вица. Зато се поред другара смејемо и у озбиљним ситуацијама, што одрасле уме много да нервира.

Променеивог смо понашања, али у друштву својих другара се осећамо најбоље

„Вероватно мислите да вашег тинејџера није брига за то што му ви говорите, али знајте да смо ми врло осећајни у овом периоду, и све схватамо много озбиљније него што јесте“

У пубертету смо и све наше емоције су утростручене

Новије генерације су све више обузете друштвеним мрежама, па заборављају свој друштвени живот. Повученији су у неким друштвима и онда им делује да су запостављени од стране друге деце. Када их не позову да се друже са њима, осећају се усамљено и одбачено. Али онда, када нас исто то друштво позове да се дружимо, нама није до тога.

Обузетост друштвеним мрежама нас доводи до још једног проблема. Губимо концентрацију. Немамо фокус на одређене ствари јер нам мисли лутају на све стране.

Родитељима временом постаје све теже да нас разумеју. Зато чешће долази до конфликта са њима. Пубертет појачава сва осећања, па тако и бес. Понекад нам дође да запалимо кућу, да разбијемо нешто или да пребијемо некога, али у том случају испашта јастук као лутка за ударање. Онда размислимо о последицама и схватимо да тиме ништа нећемо постићи. Тада се предомисимо.

Са свим проблемима које доносе промене у нама, било би од помоћи да нас родитељи подржавају. Али пре свега да нас разумеју.

Теодора Дукић
Бојана Мијатовић
ОШ „Марија Трандафил“ Ветерник

